

Land paa Baade, og naar den derefter atter skulde bringes om Bord i Kystfartøjer for at blive transporteret til de andesteds paa Derne værende Tørringspladser, vilde Omkostningerne herved lettelig kunne blive saa betydelige, at Kjøberne maaste vilde foretrække at betale fuld Læsteafgift for straks at kunne sende den fra de fremmede Skibe kjøbte Fisk direkte til Tørringspladserne, hvorved altsaa Fordelene ved Loven vilde forsvinde, ligesom ogsaa den gjentagne Omkostning kan have en stabelig Indflydelse paa Fiskens Kvalitet. Fremdeles formentlig Udvalget, at der burde gives Skibene Til-ladelse til uden Erlæggelse af Læsteafgift at indtage Salt i Stedet for den afhændede Fisk, da Fritagelsen ellers vil være omtrent betydningsløs, eftersom Skibene uden at komplettere deres Saltbeholdninger ikke ville være i Stand til at fortsætte Fiskeriet paa samme Rejse, og Billighedshensyn ogsaa turde tale herfor, da der allerede er erlagt Læsteafgift ved Indførslen af Saltet paa Færøerne. Til hyderligere Sikkerhed for Lovens Overholdelse henstilledes det sluttelig dels at skærpe den i Udkastet foreslaaede Straf for Misbrug dels at forlange en paa Tro og Love afgivet Erklæring fra Skipperen om, at han ikke vil opløse og indlade andre Varer end henholdsvis Naafist og Salt.

Ved til Ministeriet at indberette, at Lagthinget enstemmigt havde vedtaget et i Overensstemmelse hermed affattet Forslag, har Amtmanden anbefalet Sagens Fremme af de ovenansførte Grunde, idet han med Hensyn til det ommeldte Forhold, at Fiske-tørringspladserne hyppigt ligge fjærnt fra Handelsetablissementerne, har oplyst, at dette er begrundet i Afgangen til billigere og

tilstrækkelig Arbejdskraft ved Fiskens Tilberedning, samt at Tørringspladserne ordentligvis findes i de Havne, hvor et Karantæneopsyn haves, og til hvilke ogsaa Ud-fibningsstilladelsen er foreslaet indskrænket.

Ligesom Ministeriet under Hensyn til den Betydning, som den omhandlede Fritagelse for Læsteafgift af indfisket Salt efter Lagthingets Anskuelse vil have for det ved Lovudkastet tilfugtede Opsving i den færøiske Klippfiskeeksport, ikke har troet at burde modsætte sig en saadan Fritagelse, saaledes har man ogsaa kunnet tiltræde de af Lagthinget iøvrigt ønskede Ændringer i Regjeringsforslaget.

Det i 1886 afholdte Lagthing, som man gav Lejlighed til, forinden Lovforslaget forelagdes Rigsdagen, paany at udtale sig om samme, har heri ønsket endnu en Forandring, som Ministeriet ligeledes har kunnet tiltræde, gaaende ud paa, at der i Stedet for den Betingelse, at Afhændelsen af Naafisten skal være sket i en af de 7 Klareringshavne, kun skal opstilles den med Hensyn til Kontrollen ligesaa fyldestgjørende Forordning, at det for Klareringsbetjenten i en af disse Havne skal være godtgjort, at der om Afhændelsen er sluttet Overenskomst med vedkommende færøiske Handlende.

Endelig har man ved Redaktionen af § 2, der iøvrigt er i alt Væsentligt enslydende med det af Lagthinget senest vedtagne Udkast, taget Hensyn til den siden Sagen var til Behandling i Lagthinget, emanerede Lov af 29de Marts 1887 om en Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne ankommande Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne, hvorved Vestmanhavn er optaget blandt de Havne, der af sanitære Grunde først skulle besjles.